

Kapitola 2

HROBKA

Veľkú výstavnú halu prerobili na hrobku. Ešte stále sa na nej pracovalo. Stolár sa zaháňal kladivom, maliar v bielom plášti natieral steny tak, aby vyzerali ako kvádre pieskovej farby. K stropu sa týčili stĺpy a na nich boli umiestnené lampáše, ktoré vyzerali ako horiace pochodne. V miestnosti stáli realistické postavy oblečené v bielych bavlnených šatách, aké nosili Egypťania. Na zadnej stene boli namalované obrázky egyptských kráľovien a faraónov. Pre ťažké závesy pred oknami bola v miestnosti

tma a podlahu posypali suchým púštnym pieskom, ktorý sa im pri chôdzi prášil spod nôh. Tiril s Oliverom sa cítili, akoby sa naozaj nachádzali v hĺbke pyramídy.

„Musíte sa zoznámiť s Gunnarom

Grúňom,“ povedala riaditeľka múzea a otočila sa k mužovi, ktorý študoval nejaké papiere.

„Je dekoratér. To on všetko navrhol.“

„Vyzerá to dobre,“ povedala Tiril.

„Vďaka,“ povedal dekoratér a usmial sa.
„Zvyčajne vyrábam divadelné kulisy,
ale toto ma naozaj výnimočne bavilo. Keď
sem zajtra prídu návštevníci, chcem, aby
ich premkol pocit, že sa ocitli v minulosti,
v starovekom Egypte.“

Mimi Meyerová ich viedla ďalej, k najtmavšiemu kútu výstavnej haly.

„Toto všetko pochádza z hrobky v jednom egyptskom údolí,“ vysvetlila.

„Je to tri- až štyritisíc rokov staré.“ Na bielych, rôzne vysokých stoloch boli vystavené hlinené poháre, nádoby a vázy, amulety a iné šperky a veľká zbierka kamenných mačacích sošiek.

„V Egypte považovali mačky za posvätné zvieratá,“ vysvetlila im riaditeľka.

Osmo zodvihol ňufák do vzduchu a začal vetriť.

„Pre Egyptánov boli mačky dôležitejšie než ľudia,“ pokračovala Mimi Meyerová.

„Ak začal horieť dom, zachraňovali ako prvé mačky, až potom ľudí.“

„Hav!“ zamiešal sa do toho Osmo a pohli sa ďalej.

„Čo bude na tomto mieste?“ spýtal sa Oliver a ukázal na prázdnu poličku vo veľkej sklenej vitríne.

„Tam bude vystavená zlatá maska,“ vysvetlila Mimi Meyerová.

„Zlatá maska?“

„Faraómom dávali často do hrobu zlaté

masky vyzdobené drahokamami. Je to najdrahší predmet, aký sme tu kedy v múzeu mali. Privezie ho špeciálna hliadka.“

„A kde je múmia?“ spýtala sa Tiril.

„Tu,“ povedala Mimi Meyerová a odviedla ich k truhle v tvare človeka postavenej na výšku.

Kapitola 3

MÚMIA

Veko truhly bolo odklopené ako dvere.
„Múmie sú vlastne mŕtvoly,“ vysvetlila im Mimi Meyerová. „Bohatých Egypťanov po smrti zabalzamovali a uložili do takýchto truhiel, alebo sarkofágov, ako sa správne volajú.“

„Ako to robili?“ spýtal sa Oliver.

„Najprv vybrali vnútornosti a všetko, čo bolo v tele, okrem srdca,“ odvetila Mimi Meyerová. „Potom telo naplnili pieskom a pilinami, ovinuli ho pruhmi plátna a uložili do takéhoto sarkofágu.“